

navrhujú, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prietáhov a priznal im náhradu trov právneho zastúpenia.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovatelia podali 5. decembra 2021 na okresnom súde žalobu o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva.

3. Dňa 14. februára 2022 okresný súd vyzval sťažovateľov na zaplatenie súdneho poplatku a po jeho zaplatení vyzval 14. marca 2022 žalovanú na vyjadrenie k žalobe. Žalovaná si zásielku neprevzala, preto ju okresný súd 3. júna 2022 telefonicky kontaktoval a 8. júna 2022 opätovne vyzval na vyjadrenie k žalobe.

4. Po doručení vyjadrenia žalovanej sťažovatelia 11. augusta 2022 iniciatívne, bez čakania na výzvu súdu, reagovali na vyjadrenie žalovanej. Napriek tomu 7. septembra 2022 súd zaslal sťažovateľom vyjadrenie žalovanej, ku ktorému sa už predtým vyjadrili.

5. Dňa 12. septembra 2022 okresný súd zaslal žalovanej vyjadrenie sťažovateľov, ku ktorému sa žalovaná vyjadrila 7. novembra 2022. Dňa 21. novembra 2022 vyzval sťažovateľov na reakciu na vyjadrenie žalovanej a 2. decembra 2022 zaslal vyjadrenie sťažovateľov žalovanej.

6. Dňa 16. marca 2023 okresný súd požiadal vyšetrovateľa o informáciu o stave trestného konania.

II.

Argumentácia sťažovateľov

7. Sťažovatelia zastávajú názor, že okresný súd postupuje v napadnutom konaní „*nekoncentrovane, chaoticky, bez rozmyslu, vykonávajúc zbytočné procesné úkony, ktorými doslova predstiera činnosť. Súd sa zacyklil v preposielaní vyjadrení strán...*“.

8. Sťažovatelia podali predsedovi okresného súdu sťažnosť na prietahy v konaní, ktorá však podľa nich „*nemá absolútne žiaden význam*“.

9. Sťažovatelia poukazujú na svoj vyšší vek a zdôrazňujú, že z tohto dôvodu by mal okresný postupovať v napadnutom konaní s osobitnou rýchlosťou.

10. Postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo podľa sťažovateľov k porušeniu ich základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

11. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

12. Pri sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy zjavná neopodstatnenosť sťažnosti môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prieťahoch (napr. II. ÚS 93/03, III. ÚS 59/05, IV. ÚS 434/08, I. ÚS 210/2018), prípadne ak argumenty v sťažnosti sťažovateľa nepreukázali v čase podania sťažnosti takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie (II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04, I. ÚS 192/2015).

13. Ústavný súd konštatuje, že predmetom napadnutého konania je určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva. Okresný súd postupoval v napadnutom konaní plynule, vykonával procesné úkony súvisiace s prípravou prerokovania a rozhodnutia veci. Posledným úkonom je žiadosť sudcu o informáciu o stave (súvisiaceho) trestného konania, pričom konanie v právnej veci sťažovateľov nie je ku dňu predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti právoplatne skončené.

14. Význam samotného konania a jeho výsledok je nepochybne pre sťažovateľov dôležitý a ústavný súd v žiadnom prípade nemá v úmysle ho zľahčovať. Vo vzťahu k postupu okresného súdu, ktorý označili sťažovatelia ako porušovateľa, vnímajúc povahu a dĺžku samotného napadnutého konania, ktorú ústavný súd môže posudzovať v súvislosti so sťažovateľmi označeným základným právom podľa ústavy a právom podľa dohovoru a ktorá v okolnostiach tohto prípadu predstavuje (ku dňu rozhodovania ústavného súdu) rok a pol, ústavný súd konštatuje, že dĺžka tohto posudzovaného obdobia nie je neúnosná.

15. V tejto súvislosti ústavný súd podotýka, že z jeho judikatúry vyplýva, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (III. ÚS 199/02, I. ÚS 38/04, IV. ÚS 221/05, I. ÚS 375/08).

16. Ústavný súd v nadväznosti na uvedené poukazuje aj na rozhodovaciu prax a judikatúru EŠLP v obdobných veciach, podľa ktorej v civilných veciach dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dvoch až troch rokov v závislosti od povahy veci nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (III. ÚS 340/2013, III. ÚS 566/2014, IV. ÚS 201/2018, I. ÚS 115/2019, II. ÚS 234/2019).

17. V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prieťahy“

v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného týmto článkom ústavy (napr. II. ÚS 57/01), prípadne návrhu buď nevyhovel (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, III. ÚS 59/05). K takémuto záveru dospel ústavný súd aj pri predbežnom prerokovaní tejto ústavnej sťažnosti.

18. Na základe uvedeného ústavný súd aj preto nevyhodnotil doterajšiu dĺžku rozhodovania okresného súdu v napadnutom konaní do podania tejto ústavnej sťažnosti (19. marca 2023, pozn.) za nezlučiteľnú so základným právom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právom podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Po preskúmaní ústavnej sťažnosti a postupu okresného súdu v napadnutom konaní dospel k záveru, že tento postup síce nebol optimálny, avšak nesignalizuje nečinnosť či neefektívnu činnosť v ústavne relevantnej intenzite, na základe ktorej by po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie bolo možné vysloviť porušenie sťažovateľmi označených práv. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť sťažovateľov pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako zjavne neopodstatnenú.

19. Na záver však ústavný súd dodáva, že toto rozhodnutie nepredstavuje prekážku rozsúdenej veci a v prípade, že nečinnosť, resp. neefektívna činnosť okresného súdu bude pokračovať, sťažovatelia sa môžu opätovne obrátiť na ústavný súd s ústavnou sťažnosťou.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. júna 2023

Luboš Szigeti
predseda senátu